

Глухоніма душа

Володимир Ліпкан

Глухоніма душа, сліпі й відсохлі очі,
І серце — камінь: животіють в самоті.
То де ж ти Любчико, сягай височінь,
Живи, відчуй, кохай, вперед крокуй, іди!

Прокинься з летаргії відчайдушній,
Відчуй життя своїми фібрами душі.
Живи у злагоді великодушній
На крилах щастя гарячо лети.